

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120294005
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120294005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu Slovenská konsolidačná a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, zastúpeného prokuristom Mgr. Zuzanou Obertovou, proti žalovanému LICITOR recovery, k.s., so sídlom kancelárie Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu N.. T. I., nar. XX.XX.XXXX, W. X. XXXX/X, XXX XX I., o určenie poradia pohľadávky proti podstate, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 26Cbi/7/2020-63 zo dňa 21.septembra 2021 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 26Cbi/7/2020-63 zo dňa 21.septembra 2021, potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom vo výroku I. určil, že pohľadávka veriteľa N.. P. I. z titulu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 10C/78/2013 vo výške 46.931,-Eur v konkurznom konaní č.k. 1K/11/2013 vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica na majetok úpadcu N.. T. I. „v konkurze“ nie je pohľadávkou proti podstate. Výrokom II. súd rozhodol, že žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal určenia, že pohľadávka veriteľa N.. P. I. z titulu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 10C/78/2013 vo výške 46.931,-Eur v konkurznom konaní č.k. 1K/11/2013 vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica na majetok úpadcu N.. T. I. „v konkurze“ nie je pohľadávkou proti podstate. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v konkurznej veci úpadcu N.. T. I., nar. XX.XX.XXXX, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 1K/11/2013 bolo dňa 16.03.2020 v Obchodnom vestníku č. 52/2012 zverejnené Oznámenie o zostavení zoznamu pohľadávok proti všeobecnej podstate a zámere zostaviť rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty. Žalobca ako zabezpečený veriteľ a zástupca veriteľov namietal v súlade s § 96 ods. 3, 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) na predpísanom tlačive u správcu dňa 15.04.2020 poradie pohľadávky proti podstate v celkovej výške 56.931,-Eur. Dňa 04.05.2020 bolo žalobcovi doručené vyjadrenie správcu k námietke zabezpečeného veriteľa voči zoznamu pohľadávok proti oddelenej podstate, v ktorom námietku neuznal a oznámil, že v zmysle § 96 ods. 6 ZKR sa môže domáhať určenia poradia/zaradenia do zoznamu pohľadávok proti podstate na príslušnom súde. Vzhľadom na uvedené žalobca podal ako zabezpečený veriteľ v súlade s § 96 ods. 6 ZKR žalobu o určenie poradia pohľadávky proti podstate v celkovej výške 46.931,-Eur.

3. V Obchodnom vestníku č. 52/2020 zo dňa 16.03.2020 správca oznámil zostavenie zoznamu pohľadávok proti všeobecnej podstate a zámer zostaviť rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty. Nahliadnutím do Zoznamu pohľadávok proti podstate žalobca zistil, že na str. 5 sa medzi pohľadávkami proti podstate nachádza aj pohľadávka veriteľa Ing. P. I., ako právny dôvod je uvedený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 10C/78/2020, výška pohľadávky je 46.931,-Eur a je priradená k všeobecnej podstate. Pohľadávka veriteľa predstavuje nárok na vyrovnací podiel z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z hľadiska uspokojovanie veriteľov z majetku tvoriaceho BSM v súlade s § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Je pritom zrejmé, že k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov došlo v dôsledku účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok jedného z manželov v súlade s ustanovením § 53 ZKR. Ustanovenie § 147 OZ umožňuje, aby veriteľ dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky nielen z majetku tvoriaceho výlučne vlastníctvo jedného z manželov, ale i z majetku tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Manželia sú teda v súlade s uvedeným ustanovením povinní strpieť uspokojenie pohľadávok, ktoré vznikli za trvania manželstva len jednému z manželov i z majetku tvoriaceho masu BSM. Zaradením uvedenej pohľadávky z titulu vyporiadania BSM k pohľadávkam proti podstate došlo podľa názoru žalobcu k popretiu uvedeného ustanovenia OZ, pretože manžel a jeho nárok na vyrovnací podiel by sa uspokojoval pred pohľadávkami ostatných veriteľov. Uvedeným spôsobom by došlo k popretiu uvedeného zákonného spôsobu uspokojovania pohľadávok veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli za trvania manželstva a veritelia by boli neprimerane znevýhodnení v rámci konkurzného konania oproti uspokojovaniu v prípade exekučného konania. Samotný spôsob uspokojovania veriteľov v konkurze predstavuje pritom spôsob tzv. generálnej exekúcie spojenej s pomerným uspokojovaním veriteľov, a preto vylúčenie aplikácie § 147 ods. 1 OZ nemá opodstatnenie. Podľa žalobcu je zrejmé, že pohľadávka na vyrovnací podiel z titulu vyporiadania BSM sa nemá uspokojovať ako pohľadávka proti podstate, ale ako pohľadávka uspokojovaná prihláškou s podriadeným poradím, t.j. k jej uspokojovaniu má dôjsť až po uspokojení pohľadávok veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli za trvania manželstva. K jej uspokojeniu má teda dôjsť až po úplnom uspokojení veriteľov, ktorí majú právo na uspokojenie z bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súlade s § 147 ods. 1 OZ. Opačný výklad by viedol k nespravodlivému zvýhodneniu druhého manžela v rámci konkurzného konania a je v rozpore s úpravou BSM manželov obsiahnutou v OZ. Žalobca tiež zdôraznil, že v súčasnosti je uvedený princíp de lege lata už premietnutý do ustanovenia § 167i ZKR, ktorý stanovuje, že vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovu bezpodielového spoluvlastníctvo manželov. Do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. To neplatí, ak už tvorí konkurznú podstatu iného dlžníka. Žalobca tiež uviedol, že celková suma zistených pohľadávok (zabezpečených aj nezabezpečených), ktoré vznikli pred zánikom BSM (vyhlásením konkurzu) a uspokojujú sa prihláškou predstavuje sumu vo výške 106.947,23 Eur, pričom výška výťažku v konkurznom konaní je v sume 89.098,14 Eur, z toho výťažok zo všeobecnej podstaty predstavuje 61.690,62 Eur a oddelenej podstaty 27.407,52 Eur. Pohľadávky proti podstate pritom predstavujú celkovú sumu vo výške 100.965,24 Eur, z toho pohľadávka namietaného veriteľa je 46.931,-Eur, čo predstavuje podiel cca 45 % z celkových pohľadávok proti podstate. V prípade, že by mala mať pohľadávka z titulu práva na uspokojenie z majetku BSM status pohľadávky proti podstate, konkurzné konanie by malo byť zrušené z dôvodu, že výťažok zo spešného nepostačuje ani na úhradu pohľadávok proti podstate a veritelia, ktorí by inak v prípade exekúcie boli uspokojovaní z uvedeného majetku, by v danom konkurznom konaní nedostali žiadne plnenie. Žalobca preto navrhol, aby súd uznesením rozhodol, že pohľadávka veriteľa Ing. Štefan Ličko, z titulu Rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 10C/78/2013, vo výške 46.931,-Eur nie je pohľadávkou proti podstate.

4. Žalovaný v konaní tvrdil, že v danom prípade len rešpektoval rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/78/2013 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/758/2014, ktoré priznali manželovi úpadkyne právo na vyrovnací podiel z vyporiadania BSM v uvedenej výške 46.931,-Eur. Správca tvrdil, že uvedené skutočnosti už namietal v súdnych konaniach, avšak uvedené právo veriteľa na vyplatenie vyporiadacieho podielu bolo napriek tomu priznané. Súdy právo veriteľa na jeho výplatu v žiadnom smere nepodmienili. Keďže povinnosť správcu vyplatiť nárok na vyporiadavací podiel vznikla až v priebehu konkurzného konania, ako výsledok konania o vyporiadanie BSM, má správca za to, že sa jedná o pohľadávku proti podstate a jej veriteľ má právo na jej zaplatenie. Tiež žalovaný poukázal na to, že zákon v znení účinnom pre dané konkurzné konanie možnosť uspokojenia uvedenej pohľadávky žiadnym spôsobom nereguluje a jej uspokojenie nevylučuje. Správca má za to,

že nemá inú možnosť, ako uvedenú pohľadávku zaradiť do zoznamu pohľadávok proti podstate a na ňu prihladať. Žalovaný žiadal, aby súd v danom prípade spravodlivo rozhodol s uvážením všetkých argumentov, či už správcu, spočívajúcich v povinnosti rešpektovať uloženú povinnosť a absencie zákonnej úpravy v príslušných ustanoveniach ZKR, ktorými sa konkurzné konanie riadi, ako aj pri rešpektovaní všeobecných zásad spravodlivosti.

5. Súd prvej inštancie považoval žalobcom tvrdený skutkový stav za nesporný a uviedol, že sa jednalo len o právne posúdenie statusu pohľadávky Ing. C.a I. na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k.10C/78/2013 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/758/2014. Súd konštatoval, že ustanovenie § 87 ods. 2 ZKR taxatívne určuje, ktoré pohľadávky sú pohľadávkami proti podstate, aj v akom poradí sa tieto uspokojujú. Pohľadávku manželov úpadcu z titulu vysporiadania BSM ZKR za pohľadávku proti podstate neoznačuje. ZKR v znení účinnom do 31.12.2011 definoval pohľadávky proti podstate okrem iného ako „pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu v súvislosti so správou a speňažovaním majetku podliehajúceho konkurzu“. Neskoršia právna úprava túto definíciu síce opustila, avšak zo znenia ustanovenia § 87 ods. 2 ZKR v rozhodnom (aj súčasnom znení) je možné vyvodiť, že stále sa jedná o pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu a v súvislosti so správou a speňažovaním majetku podliehajúceho konkurzu, mimo výživného pre maloleté deti (písm. d), ktorá pohľadávka jediná nespĺňa kritérium v súvislosti so správou a speňažovaním majetku úpadcu. Pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, síce vznikla po vyhlásení konkurzu, avšak nie je medzi taxatívne vymenovanými pohľadávkami proti podstate, za pohľadávku proti podstate ju neoznačuje ani zákon a nevznikla ani v súvislosti so správou a speňažovaním majetku úpadcu. Jediným kritériom, pre ktoré by sa mala predmetná pohľadávka považovať za pohľadávku proti podstate je čas jej vzniku, t.j. že vznikla po vyhlásení konkurzu. Súd uviedol, že pokiaľ by mal zákonodarca úmysel priznať všetkým pohľadávkam voči úpadcovi vzniknutým po vyhlásení konkurzu status pohľadávky proti podstate, nebol by dôvod vymenovať konkrétne pohľadávky proti podstate tak, ako sú obsiahnuté v § 87 ods. 2 ZKR. Súd bol preto názoru, a to s poukazom na jednoznačné znenie § 87 ods. 2 ZKR, že nie každá pohľadávka vzniknutá po vyhlásení konkurzu má predsa automatický status pohľadávky proti podstate a nemala ani pohľadávka Ing. L. I. z uvedených dôvodov. Podľa súdu nie je namieste použitie žiadnej analógie vzhľadom na charakter a povahu pohľadávok proti podstate. Súd tiež uviedol, že pohľadávky je možné v konkurze prihlásiť aj po zákonnej lehote (§ 28 ods. 2, 3 ZKR), to znamená, ak pohľadávka vznikne po vyhlásení konkurzu, stále je možné prihlásiť ju do konkurzu prihláškou. Súd je zároveň presvedčený, že ním vyslovený právny názor a v končenom dôsledku aj toto rozhodnutie je zároveň v súlade s princípom uspokojovania pohľadávky veriteľa aj z majetku tvoriaceho BSM vyjadreným v ustanovení § 147 ods. 1 OZ.

6. Súd preto dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a v celom rozsahu jej vyhovel, aj primárne z iných právnych dôvodov, než na ktoré sa odvolával žalobca vo svojej žalobe.

7. Súd tiež uviedol, že žalobca bol v konaní úspešný, vznikol mu preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 CSP, avšak trovy konania si neuplatňoval, a preto mu súd právo na ich náhradu nepriznal.

8. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd v danom prípade spravodlivo rozhodol s uvážením všetkých argumentov pri rešpektovaní všeobecných zásad spravodlivosti.

9. Žalovaný uviedol, že odvolanie podáva voči rozsudku v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolateľ uviedol tak ako pred súdom prvej inštancie, že povinnosť na zaplatenie vyporiadacieho podielu ako dôsledok zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva, ex lege vyhlásením konkurzu bola daná rozhodnutím Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/78/2013 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 15Co/758/2014, ktoré priznali manželovi úpadkyne právo na vyporiadací podiel z vysporiadania BSM v uvedenej výške 46.931,-Eur.

11. Okresný súd v danom prípade poukázal na to, že daná pohľadávka nemá status pohľadávky proti podstate, nakoľko nesúvisí so správou a speňažovaním konkurznej podstaty a podľa neho v danom prípade sa jedná o pohľadávku, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou. Žalovaný však

poukazuje na to, že zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z dôsledkov vyhlásenia konkurzu, a teda nemožno jednoducho konštatovať, že by nárok na vyporiadací podiel nesúvisel so samotnou existenciou konkurznej podstaty. Samozrejme, že v danom prípade je nevyhnuté rešpektovať i ustanovenie § 147 ods. 1 OZ. Odvolanie teda vychádza zo zohľadnenia dôsledkov vyhlásenia konkurzu na bezpodielové spoluvlastníctvo a spätnosti nárokov bezpodielového spoluvlastníctva s existenciou konkurznej podstaty.

12. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného podaním zo dňa 26.11.2021, v ktorom navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol.

13. Žalobca má za to, že žalovaný neuvádza nové skutočnosti, ktoré by menili postoj žalobcu deklarovaný v podanej žalobe, s ktorým sa stotožnil aj súd prvej inštancie.

14. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

19. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaného dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP.

20. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

21. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18.05.2020 domáhal určenia poradia pohľadávky proti podstate v zmysle §96 ods. 6 ZKR, pričom žalobcom uvedený skutkový stav bol nesporný, pričom okresný súd musel posúdiť právne posúdenie statusu pohľadávky C. I., ktorému v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenom na Okresnom súde Lučenec pod č.k. 15Co/758/2014 bola rozsudkom priznaná od úpadcu - Ing. T. I. na vyrovnanie hodnoty rozdeleného majetku z bezpodielového spoločenstva manželov suma 46.931,-Eur. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní č.k. XXCo/XXX/XXXX. Správca konkurznej podstaty predmetnú pohľadávku Ing. Lička zaradil v zozname pohľadávok proti všeobecnej podstate ako pohľadávku proti podstate, s čím žalobca ako zabezpečený veriteľ nesúhlasí a tvrdí, že sa jedná o pohľadávku, ktorá sa uspokojuje prihláškou s podriadeným poradím, t.j. k jej uspokojeniu má dôjsť až po uspokojení pohľadávok veriteľov, ktorých pohľadávky vznikli za trvania manželstva.

22. Odvolací súd k tvrdeniam žalovaného uvádza, že sa nestotožňuje s jeho dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. Odvolací súd, ktorý sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozsudku uvádza, že napadnutý rozsudok považuje aj za spravodlivý, a to s poukazom na skutočnosť, že princípom konkurzného konania je pomerné uspokojenie

veriteľov z majetku úpadcu. V prípade, ak by pohľadávka manžela úpadkyne bola zaradená ako pohľadávka proti podstate, bol by nepomerne zvýhodnení ako veriteľ voči ostatným veriteľom.

23. Odvolací súd konštatuje, že vyhlásením konkurzu zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v súlade s § 53 ods. 1 ZKR, pričom následné vysporiadanie BSM vyvoláva v praxi problémy, nakoľko právna úprava ZKR výslovne neupravuje spôsob vyporiadania pohľadávok manželov úpadcov. Odvolací súd však má za to, že pokiaľ by zákonodarca považoval pohľadávku manžela z vyporiadania BSM za pohľadávku proti podstate, bol by ju zaradil medzi taxatívne vymedzené pohľadávky proti podstate v ustanovení § 87 ods. 2 ZKR. Pokiaľ tak neurobil, odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že takáto pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate. Odvolací súd tiež súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zvýhodnenie manžela úpadcu v rámci vyporiadania BSM oproti iným veriteľom v konkurznom konaní by bolo v rozpore s princípom uspokojovania pohľadávky veriteľa aj z majetku tvoriaceho BSM upraveného v § 147 ods. 1 OZ.

24. Nakoľko, ako je to uvedené vyššie, princípom uspokojovania v konkurznom konaní je pomerné uspokojovanie veriteľov podľa zásad ustanovených v ZKR, pohľadávku manžela úpadkyne je možné prihlásiť do konkurzu prihláškou v súlade s § 28 ods. 3 ZKR, čím právo takéhoto veriteľa na pomerné uspokojenie nie je dotknuté.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, zohľadňujúci spravodlivosť a základné princípy uspokojovania v konkurznom konaní, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

26. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ako strane úspešnej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

27. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).